

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Плевен, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева Маринова

при участието на секретаря Поля Г. Видолова
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева Маринова
Административно наказателно дело № 20244430200230 по описа за 2024
година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С постъпилата Жалба от Р. К. П. ЕГН ***** от , гр Плевен ,ул
„****“ , се оспорва НП 23-0938-003755 на Началник Група ОДМВР –
Плевен,сектор ПП , с който на жалбоподателя за извършено
нарушение по [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#) и на основание [чл. 182, ал. 1, т. 6
от ЗДвП](#) е наложено административно наказание „Глоба” в размер 700
лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Релевирани са оплаквания за незаконосъобразно издаване на
НП, както на процесуално основание, така и материалноправно.
Твърди се, че нарушението не е доказано. Нарушен е чл 34 от ЗАНН
.Липсвали определените реквизити при съставяне на АУАН и
издаване на процесното НП.

В съдебната фаза, редовно призован,жалбоподателят не се явява
и изпращат писмена защита.В съдебната фаза не ангажира писмени
доказателства.

Административно наказващият орган (въззиваемата страна) –

ОДМВР – Плевен, редовно призовани, не изпращат представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 06.12.2022 г. в 17:19 часа, в гр.ПЛЕВЕН на бул.РУСЕ,като Водач на лек автомобил, РЕНО МАСТЕР, ****, БЪЛГАРИЯ, в населено място гр.ПЛЕВЕН, бул.РУСЕ, местност КОЖУХАРСКА ЧЕШМА С ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ КЪМ с.ГРИВИЦА управлява товарен автомобил РЕНО МАСТЕР с рег.№**** собственост на ЕКОНТ ЕКСПРЕС ООД БУЛСТАТ **** със скорост 122 км.ч. при разрешена скорост 70 км.ч. въведена с пътен знак В26. Скоростта е измерена,установена и заснета с АТСС СПУКС САМ S1 С ОА5Р, №120ссfc и отчетен толеранс от минус 3%. превишение от 52 км.ч. над допустимото, с което виновно е нарушил/а чл.21 ал. 2 от ЗДвП.

След обработване на информацията от заснемането, от ОДМВР – Плевен е издаден АУАН №3755/10.11.23г на името на Р. К. П. от гр.Плевен , тъй като видно от материалите от административно наказателната преписка на дата 25.04.2023г с Декларация по чл188 от ЗДвП ползвателят на процесният автомобил „Еконт Експрес „ООД,действащ чрез пълномощник посочва като управляващо лице автомобила на процесната дата на която е извършено нарушението Р. К. П. .

В обстоятелствената част на АУАН и НП съобразно отразените данни за установена скорост и превишението ѝ, респ. разрешената, приета и съответно вписана е правна квалификация по [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#) за така констатирането нарушение, за което на основание [чл. 189, ал. 4](#), вр.[чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП](#) на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 700лв и лишавана от право да управлява МПС за срок от три месеца. В Административно наказателната преписка има данни кога НП е връчено на лицето ,а именно 09.01.24г, като същият е депозирал жалба срещу НП в ОД МВР-гр.Плевен на 22.01.24г.

АУАН и издаденото НП е съставен на основание снимков материал за заснетото нарушение по ЗДвП, въз основа на направените записи от системата, общо налична 1 брой снимка за конкретния клип, на които е виден автомобилът. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № Р 6276 КК в процес на приближаване към автоматизираната система за видеоконтрол, при измерена

скорост на движение 126 км/ч, съответно наказуема установена скорост – 52 км/ч (след приспадане на допустимата грешка 3 км/ч) и разрешена такава от 70 км.ч.

В АНП има данни относно работата и използването на конкретното АТС на процесната дата – 06.12.2023 година, представен е и Протокол съгласно изискванията на [чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 изменана от 16.01.2018 година за условията и реда за използване на АТС и системи за контрол на правилата за движение по пътищата](#) (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година), издадена от Министъра на вътрешните работи, протокол който се попълва от всяка смяна на мястото ,участъка за контрол времето на движение с мобилното АТСС като се отбелязва отбелязва началото и крайт на контролираният участък, прави се както протокол така и снимка на контролираният участък към всеки протокол. Предвид липсата на посочените данни Съдът е в невъзможност да извърши справка в публичния регистър на Българския институт по метрология (БИМ), който е общодостъпен в интернет (на страницата на посочения институт) относно това дали използваната мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение е одобрен тип, под кой номер е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, срока ѝ на валидност и дата на издаденото за одобряване на конкретното АТС удостоверение.

Съдът,като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Плевенски районен съд, достигна до следните *правни изводи*:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – настоящият съдебен състав намира, че е подадена в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст, вр.[чл.](#) 189, ал. 8 от ЗДвП.

Жалбата – неправомерното управление на МПС в нарушение на [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#) е констатирано от компетентните органи на ОДМВР – Плевен, в района на който попада град Плевен, където административното нарушение е довършено. Констатациите в ЕФ, не се ползват с презумптивна доказателствена сила, поради което следва да бъдат доказани от АНО. Следва да бъде доказано и че при издаване на ЕФ е спазена предвидената в съответните нормативните актове процедура, доколкото същата гарантира издаването на законосъобразен санкционен акт, както и че от обективна и субективна страна съставът на вмененото нарушение, визиран в ЕФ е осъществен.

Преценена по същество, Жалбата е основателна, за което Съдът излага следващите правни съображения:

В настоящия случай административно наказателната отговорност на жалбоподателя Р. П. е ангажирана за нарушение на [чл. 182, ал. 1, т. 6, вр. чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#), установено с мобилно АТСС ARH CAM S1 № 1 2 0 ссf с (радар) на основание издаден против него АУАН. Последният, според легалното си определение, съдържащо се в разпоредбата на § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТС или системи. Минимално изискуемото съдържание и задължителните реквизити на ЕФ са лимитирани, с изчерпателно изброяване в нормата на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#), а именно: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи (МВР), на чиято територия е установено нарушението; мястото; датата; точният час на извършване на нарушението; регистрационният номер на МПС; собственикът, на когото е регистрирано ПС; описание на нарушението; нарушените разпоредби; размерът на „Глобата”; срокът, сметката и начините на доброволното

й заплащане. Тъй като разпоредбата е специална по отношение на разпоредбите на общия административно наказателен процес – конкретно чл. 57 от ЗАНН, при преценка формалната законосъобразност на АУАН следва да се държи сметка за спазването на намиращата приложение специална норма.

В хода на административно наказателното производство, съдът констатира че са допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения, които водят до незаконосъобразност на съставените АУАН и НП.

На първо място неспазване на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Обжалваното наказателно постановление е издадено в нарушение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Видно от административната преписка нарушението е извършено на 06.12.2022 г., а процесният АУАН е съставен на 10.11.2023 г. Нито в изготвения АУАН, нито след това в издаденото НП, се посочва или въобще се коментира датата, на която е установен нарушителят. Остава се с убеждението, че датата на откриване на нарушителя е и датата на извършване на нарушението, а именно 06.12.2022 г. В случай, че датата е друга, то това е съществено обстоятелство, което следва да е отразено и изследвано, както в съставения АУАН, така и в НП, за да се гарантира правото на защита на наказаното лице. В конкретния случай това не е сторено. Нещо повече, видно от материалите по преписката, на дата 25.04.2023 г. с Декларация по чл. 188 от ЗДвП ползвателят на процесния автомобил „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, действащо чрез пълномощник, посочва Р. К. П. като лице, управляващо автомобила. От административните книжа, приложени в настоящото съдебно производство, не може да се установи датата, на която тази декларация е приета от длъжностно лице на АНО, доколкото липса отбелязване или друг тип индикация. Въпреки това, ясно е, че към дата 11.05.2023 г. на компетентните органи им е известна процесната декларация, както и данните на Р. К. П.. Последното се доказва от съдържанието на Писмо с рег. No 316р-17061, екз. No 2 от 11.05.2023 г., изпратено от Началник сектор „ПП“ Отдел „ОП“, ОД на МВР - Плевен, адресирано до Началника на 01 РУ ПЛЕВЕН, ОДМВР - Плевен, приложено към преписката.

На основание събраните доказателства се установява, че към дата 25.04.2023 г. (или най-късно към дата 11.05.2023 г.) компетентните органи разполагат с данни за жалбоподателя, деклариран на основание

чл. 188 ЗДвП като водач на МПС, с което е извършено нарушението.

Съгласно посочената разпоредба на чл.34, ал.1 ЗАНН, не се образува административно- наказателно производство, а образуваното такова се прекратява, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Двете хипотези не се намират помежду си в отношения на алтернативност, а са взаимно изключващи се, т. е. нормата не предоставя възможност на административния орган да избира в кой от двата срока да извърши процесуалното действие - съставяне на акт за установяване на нарушение. След като нарушителят е известен, то акт за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в продължение на **три месеца от откриването му**. Приложимостта на втората хипотеза, а именно едногодишен срок от извършване на нарушението се предпоставя само при липса на данни у административно наказващия орган за конкретния нарушител, какъвто не е настоящият случай.

Съгласно цитираната по - горе разпоредба, АНО е задължен в рамките на три месеца от момента на откриване на нарушителя да състави АУАН, въз основа на който да приключи законосъобразно административно-наказателното производство с издаване на постановление и налагане на санкция. Ако този срок не е спазен, то се погасява и възможността за реализиране на административно - наказателната отговорност на нарушителя. Съгласно *Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г.* сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява наказателната отговорност, което прави наказателното производство недопустимо.

Конкретните обстоятелства относно персонализирането на нарушителя са потвърдени посредством попълване на декларация по чл.188 от ЗДвП от ползвателя на управляваното МПС, от който момент контролните органи е следвало да проявят активност и да съставят АУАН в тримесечния срок. АУАН е съставен чак на 10.11.2023 г.

Административно- наказателното производство е строго формален процес. Неизпълнението на която и да е от процедурите, свързани с констатиране на нарушението, описанието му в АУАН, откриване на нарушителя, съставянето и връчването на АУАН, а след това и съставянето и връчването на НП, опорочават производството. Същевременно, преценката относно законосъобразността на

проведеното административно-наказателно производство е затруднена, не само защото АУАН и НП не съдържат описание на всички релевантни обстоятелства, вкл. дата на откриване на нарушителя. Дори при извършване на анализ на доказателствата от административната преписка (които стават известни на наказаното лице чак в съдебната фаза) се установява неясна и противоречива информация. Не се изясняват редица обстоятелства, имащи значение за реализиране на административно наказателната отговорност на наказаното лице - напр. на коя дата е установен собственика/ползвател на процесното МПС; на коя дата му е изпратена покана за съставяне на АУАН; на коя дата е депозирана декларация по чл. 188 ЗДвП от ползвателя на автомобила; кога е потърсен жалбоподателят за съставяне на АУАН; др. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, уреждаща процедурата по съставянето на АУАН, актът се съставя в присъствието на нарушителя. Нормата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН предвижда възможност за съставянето на акта в отсъствие на нарушителя - когато е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставяне на акта.

При разпита, проведен на 11.03.2024 г. в открито съдебно заседание, актосъставителят потвърди, че жалбоподателят се е явил в сградата на Сектор „ПП“ за съставяне на акт в двуседмичния срок, след като е потърсен за това, т.е. оказано е пълно съдействие от негова страна. Твърдението на актосъставителят, че нарушителят е открит малко преди съставянето на акта, обаче, не кореспондира със събраните доказателства в административната преписка (*Декларация по чл. 188 от ЗДвП от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД; Писмо с рег. No 316p- 17061, екз. No 2 от 11.05.2023 г., изпратено от Началник сектор „ПП“ Отдел „ОП“, Од на МВР - Плевен, адресирано до Началника на 01 РУ ПЛЕВЕН, ОДМВР - Плевен; др.*). Нито актосъставителят, нито свидетелят, присъствал при съставяне на акта, не помнеха дати и конкретни обстоятелства, но потвърдиха, че АУАН е съставен въз основа на административната преписка.

Съдебната практика приема, че след призоваване на собственика на МПС и предявяването му на декларация по чл. 188 ЗДвП, може да бъде установен нарушителят. В случая на 25.04.2023 г. представител на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД е подписал декларация по чл. 188 ЗДвП, в която е декларира, че жалбоподателят е управлявал процесният автомобил. Ето защо, следва да се приеме, че от тази дата започва да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, който

срок е бил изтекъл към 10.11.2023 г., когато АУАН е съставен.

Обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно поради съставянето му след изтекъл давностен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, поради което следва да се отмени изцяло, а административно-наказателното производство следва да се прекрати. С изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административно наказателното правоотношение. *(В този смисъл: Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1 / 2014 г. на Върховен касационен съд и Върховен административен съд)*

Съставеният АУАН не съдържа задължителните реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН. Не е налице пълно описание на обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението. Не е констатирано по безспорен начин извършеното административно нарушение, като актосъставителят не е посочил как и по какъв начин е установил, че жалбоподателят е нарушил задълженията си като участник в движението на пътя. АУАН следва да съдържа данни за извършеното нарушение, които да са описани ясно, точно и по небудещ съмнение начин. За да бъде ангажирана отговорността следва да бъдат доказани по несъмнен начин нарушителя, извършеното нарушение, формата на вината. В конкретния случай обаче това не е направено. Когато държавните органи искат да ангажират административно наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, те са задължени да опишат това нарушение, което сочат, че е осъществено, както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци. Нито в АУАН, нито в издаденото на негово основание НП, се съдържат данни, касаещи откриване на нарушителя и обстоятелства, които да доказват извършване на деянието и вината му. Непълното описание на фактите се явява съществено нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, но е и предпоставка за ограничаване правото на защита срещу нарушение, което не е точно индивидуализирано.

Същевременно, не само, че изготвените АУАН и НП не описват конкретно и изчерпателно релевантните факти, но дори при внимателен анализ на книжата от административната преписка не могат да се изяснят съществени обстоятелства относно нарушението или се установява противоречива информация за начина на водене на административно наказателното производство.

Липсват данни, касаещи уведомяване на собственика (ползвателя) на

процесното МПС за нарушението, които са от съществено значение.

Почти с всички документи, изготвени от ОД на МВР-Плевен, вкл. и в съставеното НП, се сочи, че процесният автомобил е собственост на "ЕКОНТ ЕКСПРЕС" ООД, ЕИК ****, което не кореспондира с действителната фактическа обстановка, доколкото видно от справка, налична в административната преписка, собственик на превозното средство е „Уникредит Лизинг“ ЕАД - клон Русе.

На следващо място, твърди се, че управителят на "ЕКОНТ ЕКСПРЕС" ООД - „Л.“ или „Н.“ (цитирана е различно в административните книжа) Н.С. с декларация по реда на чл. 188 е посочила Р. П. за лице, което управлява превозното средство. Декларация по чл. 188 ЗДвП, изхождаща от законния представител на "ЕКОНТ ЕКСПРЕС" ООД липсва, а наличната в административната преписка декларация е подписана от преупълномощено лице от пълномощник на управителя, но по отношение на нея липсват каквито и да било данни за приемането/депозирането ѝ в структурата на АНО.

На следващо място, изобщо не става ясно, поради какви причини жалбоподателят е издирван на адрес в гр. София и в кой момент е потърсен на постоянния си адрес или по телефон. Видно от административните книжа, на 05.05.2023 г. служител Р.Р.Ж. е генерирал Справка за лице - АИС „Български документи за самоличност“ за Р. К. П., с резултат от справката: постоянен адрес в гр. Плевен, ул. „****“, и настоящ адрес в с. К..

По-нататък, при съставяне на НП административно наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение като е приел, че дейтелността на наказаното лице се субсумира под разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Цитираната правна норма обаче не регламентира предписание, относимо към дължимо поведение от страна на лицата, адресати на ЗДвП, което пък от своя страна да предполага евентуално нарушение. Същевременно, в процесния случай, наказващият орган определя „водача“ като такъв по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, но извън ползрението му е останало обстоятелството, че нормата предвижда различни категории пътни превозни средства. В съставения АУАН, както и впоследствие в НП, противоречиво се определя ППС като „лек автомобил“, но и като „товарен автомобил“. Съдебната практика приема, че допуснатото от административно наказващия орган нарушение по повод правната квалификация на нарушението е съществено.

Съдът намира че всичко, описано по-горе, сочи съществени

процедурни нарушения, които няма как да бъдат отстранени в съдебната фаза и водят до незаконосъобразност на издаденото постановление, респ. са абсолютно основание за неговата отмяна.

По разноските :

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл.18, ал.1 от Наредба № 1 от 7.09.2004г., за изготвяне на жалба срещу наказателно постановление без процесуално представителство възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 на базата на половината от размера на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 50 лв. В чл.18, ал.2 от същата наредба е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко **от 300 лв.** А според чл.18, ал.3 от същата наредба за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административно наказателен характер извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 300 лв. В случая се касае за административно наказателно съдебно производство, което е образувано във връзка с обжалване на наказателно постановление, с което е наложено

административно наказание глоба в размер 700 лева и лишаване от право да управлява за три месеца. При това положение разпоредбата на чл.17, ал.3 от Наредба № 1 от 7 .09.2004г., предвиждаща, че във всички останали случаи извън изброените в предходните алинеи по административно наказателни дела се дължи минимално адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, е неприложима, тъй като тя е относима единствено към производства, по които се обжалват наказателни постановления с наложени други по вид административни наказания, освен имуществени санкции. Изложеното обосновава извода, че размерът на адвокатското възнаграждение в случая следва да се определи съобразно разпоредбите на чл.18, ал.1 и ал.2 от Наредба № 1 от 7.09.2004г. В конкретния случай се касае за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. Тази сума съдът счита за доказана и обоснована по размер.

Мотивиран от горното и на основание [чл. 63, ал. 1 и сл. от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП 23-0938-003755 от 29.11.2023г. на Началник Група ОДМВР – Плевен, сектор ПП, с който на Р. К. П. ЕГН ***** от , гр Плевен ,ул ,**** за извършено нарушение по [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#) и на основание [чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание „Глоба” в размер 700 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца като **незаконосъобразно** .

ОСЪЖДА ОД МВР-гр.Плевен да заплати на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН на жалбоподателят Р. К. П. ЕГН ***** от , гр Плевен ,ул ,**** сумата от 500,00 лв., представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен в 14-дневен срок, който тече от получаване на

съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____